

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 17:15 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 18:15

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

του Άλαν Γουντς

Το άρθρο που ακολουθεί, το αναδημοσιεύουμε από το site της Κομμουνιστικής Τάσης του ΣΥΡΙΖΑ (Μαρξιστική Φωνή)(<http://www.marxismos.com>). Είναι μια ανάλυση του μαρξιστή Allan Woods (το δεύτερο στη σειρά άρθρο του συγγραφέα για το ίδιο θέμα που δημοσιεύεται στο site της ΚΤ, το πρώτο δημοσιεύτηκε σε δύο συνέχειες) και αποτελεί μια αρκετά σοβαρή, εμπειριστατωμένη και ουσιαστική μαρξιστική προσέγγιση των εξελίξεων στην Ουκρανία και της διεθνούς διάστασης που, αυτές, έχουν για το παγκόσμιο προλεταριάτο. - ΕΔ

Διεύθυνση του παρακάτω άρθρου: <http://www.marxismos.com/international-mainmenu/europe-mainmenu/2056-rwsia-oukrania-kai-dysi-tha-exoyme-polemo-toy-alan-woods.html>

Τα Α' μέρος του πρώτου άρθρου θα το βρείτε στην διεύθυνση: <http://www.marxismos.com/international-mainmenu/europe-mainmenu/2054-pou-vadizei-h-oukrania-meros-a.html>

Το Β' μέρος του πρώτου άρθρου μπορείτε να το διαβάσετε στην διεύθυνση: <http://www.marxismos.com/international-mainmenu/europe-mainmenu/2055-alan-woods-pou-vadizei-i-oukrania-sxolio-meros-b.html>

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 17:15 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 18:15

Καθώς η Ουκρανία βυθίζεται βαθύτερα στο χάος, τα τύμπανα του πολέμου ηχούν όλο και δυνατότερα. Το Σάββατο ο πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν εξασφάλισε την έγκριση του ρωσικού κοινοβουλίου για την αποστολή στρατού, όχι μόνο στην Κριμαία, αλλά και στην ίδια την Ουκρανία

Η απειλή του πολέμου επικυρώθηκε μόνο μερικές μέρες αφότου....

[Διαβάστε το άρθρο εδώ ...](#)

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

του Άλαν Γουντς

Το άρθρο που ακολουθεί, το αναδημοσιεύουμε από το site της Κομμουνιστικής Τάσης του ΣΥΡΙΖΑ (Μαρξιστική Φωνή)(<http://www.marxismos.com>). Είναι μια ανάλυση του μαρξιστή Allan Woods (το δεύτερο στη σειρά άρθρο του συγγραφέα για το ίδιο θέμα που δημοσιεύεται στο site της ΚΤ, το πρώτο δημοσιεύτηκε σε δύο συνέχειες) και αποτελεί μια αρκετά σοβαρή, εμπειριστατωμένη και ουσιαστική μαρξιστική προσέγγιση των εξελίξεων στην Ουκρανία και της διεθνούς διάστασης που, αυτές, έχουν για το παγκόσμιο προλεταριάτο. - ΕΔ

Τα Α' μέρος του πρώτου άρθρου θα το βρείτε στην διεύθυνση: <http://www.marxismos.com/international-mainmenu/europe-mainmenu/2054-pou-vadizei-h-oukrania-meros-a.html>

Το Β' μέρος του πρώτου άρθρου μπορείτε να το διαβάσετε στην διεύθυνση: <http://www.marxismos.com/international-mainmenu/europe-mainmenu/2055-alan-woods-pou-vadizei-i-oukrania-sxolio-meros-b.html>

4-3-2014

Γράφει: Alan Woods - Μετάφραση: Ηλίας Κυρούσης, Ελένη Δαγρέ, Κατερίνα Καλαμπόγια

Καθώς η Ουκρανία βυθίζεται βαθύτερα στο χάος, τα τύμπανα του πολέμου ηχούν όλο και δυνατότερα. Το Σάββατο ο πρόεδρος Βλαντιμίρ Πούτιν εξασφάλισε την έγκριση του ρωσικού κοινοβουλίου για την αποστολή στρατού, όχι μόνο στην Κριμαία, αλλά και στην ίδια την Ουκρανία

Η απειλή του πολέμου επικυρώθηκε μόνο μερικές μέρες αφότου «αγνώστου ταυτότητας» ένοπλες ομάδες εξασφάλισαν τον έλεγχο της χερσονήσου της Κριμαίας. Αργότερα αναγνωρίστηκαν ως στρατιώτες από τη Ρωσική ναυτική βάση στην Κριμαία, κάτι βέβαιο που δεν προκάλεσε έκπληξη. Ο νέος Ρωσόφιλος πρόεδρος της Κριμαίας κάλεσε την Ρωσία να επέμβει. Την ίδια στιγμή, Ρωσόφιλοι διαδηλωτές ύψωσαν Ρωσικές σημαίες σε κυβερνητικά κτίρια σε 2 πόλεις της ανατολικής Ουκρανίας.

Οι ηγέτες της Δύσης προειδοποίησαν την Ρωσία να μην επέμβει. Η Μόσχα σήκωσε τα χέρια ψηλά διαμαρτυρόμενη ότι δεν επρόκειτο να προχωρήσει σε επέμβαση. Όμως τα γεγονότα δείχνουν το αντίθετο. Ολόκληρη την προηγούμενη εβδομάδα, τα ρωσικά στρατεύματα έκαναν ασκήσεις που παρουσιάστηκαν ως «μανούβρες ρουτίνας» στα σύνορα με την Ουκρανία.

Ο Πούτιν εξασφάλισε χωρίς δυσκολία την ομόφωνη έγκριση στη Ρωσική Βουλή για την επέμβαση των ενόπλων δυνάμεων στα εδάφη του γείτονα της, τονίζοντας βέβαιο την ανάγκη της προστασίας των Ρώσων πολιτών. Ζήτησε την δυνατότητα να χρησιμοποιηθούν οι Ρωσικές ένοπλες δυνάμεις «μέχρι να επιτευχθεί η ομαλοποίηση της πολιτικής κατάστασης στη χώρα». Μία πρόταση που ακούγεται πολύ λογική, ένα βελούδινο γάντι για να κρύψει την σιδερένια γροθιά. Αυτή ήταν άλλωστε και η δικαιολογία για την εισβολή στη Γεωργία το 2008.

Η απειλή σε μία χώρα 46 εκατομμυρίων που υποτίθεται ότι είναι ανεξάρτητη και βρίσκεται στα σύνορα της κεντρικής Ευρώπης έχει δημιουργήσει την μεγαλύτερη ένταση μεταξύ Ρωσίας και Δύσης από τον ψυχρό πόλεμο. Τις τελευταίες μέρες υπάρχει μία εντεινόμενη διπλωματική δραστηριότητα που έχει ως στόχο την «τη μείωση της έντασης». Η κυβέρνηση του Κιέβου διαμαρτυρήθηκε. Η ΕΕ διαμαρτυρήθηκε. Ο Ομπάμα διαμαρτυρήθηκε.

Η Βρετανική κυβέρνηση κάλεσε τον Ρώσο πρέσβη για να του εκφράσει της « ανησυχία της».

Ο υπουργός εξωτερικών της Βρετανίας Ουίλιαμ Χεγκ, πήγε στο Κίεβο, πιθανά για να εκφράσει την συμπάθεια του στην προσωρινή κυβέρνηση εκεί. Οι Ευρωπαίοι υπουργοί αναμένεται να έχουν έκτακτες συνομιλίες. Ο Τσέχος πρόεδρος Μίλος Ζέμαν υπενθύμισε την εισβολή των σοβιετικών τανκς στην Τσεχοσλοβακία το 1968.

Η Ουάσιγκτον έχει προειδοποιήσει ότι οι ενέργειες της Ρωσίας θα επέφεραν «συνέπειες». Αλλά κανένας δεν λέει ποιες θα είναι αυτές οι συνέπειες. Απαντώντας ο Πούτιν, υπερασπίστηκε σε ήρεμο τόνο το δικαίωμα του να στείλει στρατεύματα στην Ουκρανία για «την υπεράσπιση των συμφερόντων του Ρωσικού λαού». Οι πολιτικοί της Δύσης έχουν χιλιάδες επιχειρήματα, αλλά ο Πούτιν έχει εκατοντάδες χιλιάδες στρατιώτες, τανκς και όπλα. Και ενώ οι δυνάμεις του ΝΑΤΟ είναι πολύ μακριά, οι δικές του δυνάμεις συγκεντρώνονται μαζικά στα σύνορα της Ουκρανίας ή βρίσκονται ήδη στην Ουκρανία, στην ναυτική βάση της Κριμαίας που η Ρωσία διατηρεί μόνιμα εκεί.

Η ένταση μεταξύ των δύο πλευρών οξύνεται κάθε ώρα που περνά. Σε ένα τηλεοπτικό διάγγελμα, ο εν ενεργεία πρόεδρος της Ουκρανίας Αλεξάντερ Τουρτσίνωφ, κάλεσε τον κόσμο να παραμείνει ψύχραιμος (Όλοι κάνουν ακριβώς την ίδια έκλυση...). Κάλεσε τους Ουκρανούς να γεφυρώσουν τις διαφορές τους και να μην ενδώσουν σε προβοκάτσιες. Στο ίδιο διάγγελμα βέβαια, ανακοίνωσε ότι θέτει το στράτευμα σε πλήρη επιφυλακή, κάτι που δύσκολα εκλαμβάνεται σαν ένα καθησυχαστικό μήνυμα.

Ο πρωθυπουργός Αρσένι Γιατσένιουκ, που στεκόταν δίπλα στον κ. Τουρτσίνωφ, είπε ότι ήταν «πεπεισμένος» ότι η Ρωσία δεν θα επενέβαινε στρατιωτικά «δεδομένου ότι αυτό θα ήταν η αρχή του πολέμου και το τέλος όλων των σχέσεων.»

Φόβος και εξαθλίωση στην Ουκρανία

Η κατάσταση στην Ουκρανία είναι δραματική. Η ευφορία των πρώτων ημερών, μετά από την πτώση του Γιανούκοβιτς έχει εξανεμιστεί και αντικαθίσταται με μια ανήσυχη και αγωνιώδη διάθεση. Δεν είναι ατύχημα το γεγονός ότι η πρώτη πράξη του Κοινοβουλίου, κατά τη διάρκεια της πρώτης συνεδρίασης μετά την επαναλειτουργία του, ήταν να ψηφίσει την κατάργηση των Ρωσικών ως δεύτερης επίσημης γλώσσας.

Σύμφωνα με τις διάφορες εκθέσεις, οι φασιστικές συμμορίες «φρουρούσαν» τη Ράντα όταν ψηφίζονταν το νομοσχέδιο αυτό. Οι φασιστικές πολιτοφυλακές ενσωματώνονται τώρα στην αστυνομία και τις ένοπλες δυνάμεις και οι ηγέτες τους κερδίζουν σημαντικές θέσεις στην άμυνα, την εσωτερική ασφάλεια, τη δικαιοσύνη και άλλα βασικά υπουργεία. Είναι απορίας άξιο το γεγονός ότι οι εργαζόμενοι και οι Ρωσόφωνοι νιώθουν ανήσυχοι; Εάν είναι τρομοκρατημένοι, είναι επειδή έχουν κάτι για να φοβούνται.

Όταν ο Πούτιν μιλά για την απειλή στους Ρωσόφωνους πληθυσμούς της Ουκρανίας, δεν λέει ψέματα. Ο ρόλος των φασιστών στο κίνημα υπέρ της Ευρώπης έχει υποβαθμιστεί και αγνοηθεί από τα δυτικά ΜΜΕ. Όπως πάντα, παρουσιάζουν οποιοδήποτε κίνημα εναντιώνεται σε κυβερνήσεις που δεν είναι της αρεσκείας τους ως δημοκράτες «αγωνιστές της ελευθερίας», ακολουθώντας την παλιά αρχή: ο εχθρός του εχθρού μου είναι φίλος μου.

Ας θυμηθούμε ότι η Ουάσιγκτον χαρακτήριζε τους Ταλιμπάν και τον Οσάμα Μπιν Λάντεν ως «μαχητές της ελευθερίας» - όσο βέβαια σκότωναν Ρώσους και όχι Αμερικάνους.

Η ανατροπή του Γιανούκοβιτς έδωσε το πράσινο φως στους φασίστες για να εξαπολύσουν ένα πογκρόμ ενάντια στο Κομμουνιστικό κόμμα (επιθέσεις στα γραφεία τους, επιθέσεις στα σπίτια των ηγετών τους, κλείσιμο των εφημερίδων τους κ.τ.λ). Η τολμηρή τακτική των φασιστών υποδεικνύει ότι νιώθουν ότι έχουν μία ισχυρή υποστήριξη από το εξωτερικό. Αυτό μάλλον συμβαίνει με τις ΗΠΑ (ή μέρος της Αμερικάνικης διοίκησης και του Ρεπουμπλικανού κόμματος) παρά με την Γερμανία. Είναι επίσημο πλέον το γεγονός ότι οι ΗΠΑ επένδυσαν 5 δις δολάρια τα τελευταία χρόνια για να στηρίξουν την αντιπολίτευση στην Ουκρανία και η διασύνδεση των φασιστικών συμμοριών με τις ΗΠΑ πάει πολλά χρόνια πίσω στα χρόνια της προεδρίας Ρέιγκαν.

Αναπόφευκτα, ο αντισημιτισμός έχει σηκώσει το αποκρουστικό του κεφάλι στην Ουκρανία. Μια συναγωγή δέχθηκε επίθεση στο Λβιβ. Ένας ηγετικός ραβίνος στην Ουκρανία συνέστησε στους Εβραίους να μην απομακρύνονται από τα σπίτια τους. Επίσης ένας ανώτερος αξιωματούχος του Ισραήλ έκανε ανοιχτή πρόσκληση στους Εβραίους της Ουκρανίας να μεταναστεύσουν στο Ισραήλ. Αυτό δεν σημαίνει ότι ένα πλήρως εδραιωμένο φασιστικό καθεστώς που υποστηρίζεται από τις ΗΠΑ έχει τώρα τον έλεγχο, όμως ο σχετικά ανεξάρτητος ρόλος και η ισχύς των φασιστών είναι ένα σημαντικό στοιχείο στην κατάσταση που θα κάνει ένα συμβιβασμό πολύ πιο δύσκολο να επιτευχθεί και να διατηρηθεί. Οι δεξιές, εθνικιστικές και φασιστικές συμμορίες είναι ανεξέλεγκτες. Αριστεροί έχουν δεχθεί επίθεση. Ο Ροσιτλάφ Βασίλκο, πρώτος γραμματέας του ΚΚ της πόλης Λβιβ λιντσαρίστηκε. Οι πνεύμονές του τραυματίστηκαν και το κρανίο του έσπασε. Είναι σε κρίσιμη κατάσταση στο νοσοκομείο. Υπάρχουν πολλές τέτοιες περιπτώσεις.

Αυτές οι επιθέσεις έχουν δημιουργήσει δικαιολογημένα μια διάθεση φόβου και αγανάκτησης στα βιομηχανικά κέντρα της ανατολικής Ουκρανίας. Η βασική δραστηριότητα του Κομμουνιστικού Κόμματος (ΚΚΟΥ) ήταν να κινητοποιηθεί για να υπερασπίσει τα μνημεία του Λένιν που έχουν καταστραφεί σε πολλές πόλεις στη δυτική Ουκρανία. Στην ανατολή, πραγματοποιούνται μαζικές συγκεντρώσεις κάθε μέρα με τη συμμετοχή χιλιάδων ανθρώπων.

Υπάρχει ένα κενό στ' αριστερά που πρέπει να καλυφθεί. Ο λογικός υποψήφιος είναι το ΚΚ Ουκρανίας. Δυστυχώς όμως, μετά το 2004 αντί για μία ανεξάρτητη ταξική θέση, το ΚΚ τάχθηκε υπέρ της μερίδας της ολιγαρχίας που στήριζε τον Γιανούκοβιτς.

Επιχειρηματολογούσαν ότι ο Γιανούκοβιτς ήταν το «λιγότερο κακό» σε σχέση τον Γιουσένκο. Αυτό ήταν ένα σοβαρό λάθος.

Εντούτοις, έχουν υπάρξει αναφορές που δείχνουν ότι το ΚΚΟΥ ισχυροποιείται το τελευταίο διάστημα (παραδείγματος χάριν στο Lugansk). Δεν έχω τους ακριβείς αριθμούς, αλλά φαίνεται ότι όλες οι οργανώσεις του ΚΚΟΥ στην Ανατολή και τον Νότο γνωρίζουν σημαντική ανάπτυξη. Αυτό δεν είναι κάτι ανεξήγητο. Αισθανόμενοι την αυξανόμενη απειλή από τους φασίστες και τους εθνικιστές, οι μάζες έλκονται από εκείνες τις μαζικές οργανώσεις που φαίνονται ότι υπερασπίζονται τα συμφέροντα της τάξης τους, καθώς επίσης και της Ρωσικής τους ταυτότητας. Παρά τις λανθασμένες πολιτικές των ηγετών του ΚΚΟΥ, είναι απαραίτητο να εκφράσουμε την σταθερή αλληλεγγύη και υποστήριξη μας στους Ουκρανούς κομμουνιστές ενάντια στους φασίστες.

Η κατάσταση στην Κριμαία

Η Κριμαία είναι το κέντρο των φιλωρωσικών διαθέσεων. Η περιοχή - μια χερσόνησος στην Μαύρη θάλασσα - έχει 2,3 εκατομμύρια κατοίκους, η πλειοψηφία των οποίων αυτοπροσδιορίζονται ως Ρώσοι και μιλούν Ρωσικά. Η περιοχή ψήφισε μαζικά υπέρ του Γιανούκοβιτς στις εκλογές του 2010 και πολλοί πιστεύουν πως ήταν θύμα ενός πραξικοπήματος. Αυτό οδήγησε σε απόπειρες από υποστηρικτές της αυτονομίας να πιέσουν το τοπικό κοινοβούλιο για να αποσχιστεί η Κριμαία από την Ουκρανία. Στην πραγματικότητα, η Ρωσία είναι κυρίαρχη δύναμη στην Κριμαία για περισσότερα από τα τελευταία 200 χρόνια, δεδομένου ότι προσάρτησε την περιοχή το 1783. Εντούτοις, μεταφέρθηκε από τη Μόσχα στην Ουκρανία - που τότε ήταν τμήμα της Σοβιετικής Ένωσης - το 1954. Οι Ρωσόφωνοι της περιοχής το βλέπουν σαν ένα ιστορικό λάθος που τώρα πρέπει να διορθωθεί. Παρόλα αυτά, οι μουσουλμάνοι Τατάροι της Κριμαίας είναι μία σημαντική μειονότητα. Κάποτε πλειοψηφία στον πληθυσμό, οι Τατάροι της Κριμαίας εκτοπίστηκαν μαζικά από τον Στάλιν το 1944 κατηγορούμενοι ότι συνεργάστηκαν με τους Ναζί στο δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο.

Η εθνική σύνθεση είναι σύνθετη. Οι Ουκρανοί αποτελούν το 24% του πληθυσμού στην Κριμαία σύμφωνα με την απογραφή του 2001, έναντι του 58% των Ρώσων και 12% των Τατάρων. Οι Τατάροι έχουν αρχίσει να επιστρέφουν μετά από την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης το 1991 –δημιουργώντας εντάσεις πάνω στο ζήτημα της ιδιοκτησίας της γης με τους Ρώσους. Το πιο ανησυχητικό στοιχείο στην εξίσωση είναι η σύγκρουση που έχει ξεσπάσει μεταξύ Ρώσων και Τατάρων ακτιβιστών στους δρόμους.

Η κατάσταση στην Κριμαία έχει επιδεινωθεί γρήγορα μετά την ανατροπή του Γιανούκοβιτς. Μετά την κατάληψη του τοπικού κοινοβουλίου από Ρώσους παραστρατιωτικούς, οι αντιπρόσωποι ψήφισαν για την αλλαγή της τοπικής κυβέρνησης και την διενέργεια δημοψηφίσματος για την ανεξαρτητοποίηση της Κριμαίας στις 25 Μαΐου. Το αποτέλεσμα του δημοψηφίσματος είναι ήδη προδιαγεγραμμένο. Η πλειοψηφία του Κριμαϊκού πληθυσμού αποτελείται από Ρώσους που τώρα θέλουν η Κριμαία να επιστρέψει στην Ρωσία.

Η Κριμαία είναι τώρα εκτός ελέγχου από την κυβέρνηση του Κίεβου. Όλοι οι αερολιμένες έχουν μπλοκαριστεί από το Ρωσικό ναυτικό και η πρόσβαση στην Κριμαία είναι αδύνατη, όπως ανακάλυψε ο απεσταλμένος του ΟΗΕ όταν προσπάθησε να πάει εκεί. Τυπικά η Κριμαία παραμένει νόμιμα μέρος της Ουκρανίας, μια θέση που η Ρωσία υποστήριξε σε ένα υπόμνημα που υπογράφηκε το 1994 και στο οποίο συνυπέγραψαν επίσης οι ΗΠΑ, η Βρετανία και η Γαλλία. Η κυβέρνηση του Κίεβου έχει απευθυνθεί στους παραπάνω εγγυητές για βοήθεια. Αλλά το τι είναι τυπικά νόμιμο είναι ένα πράγμα και το τι συμβαίνει στην πραγματικότητα είναι άλλο πράγμα. Με τα λόγια του Σόλωνα του Αθηναίου «Ο νόμος είναι σαν τον ιστό της αράχνης: οι μικροί πιάνονται σε αυτόν, ενώ οι μεγάλοι τον σχίζουν και φεύγουν».

Ο κυνισμός των ΗΠΑ και της ΕΕ

Οι ενέργειες και τα λόγια των ηγετών των ΗΠΑ ξεχειλίζουν από υποκρισία. Ενώ απαιτούν από την Ρωσία να μην επέμβει στα εσωτερικά ζητήματα της Ουκρανίας, οι ίδιοι επεμβαίνουν εδώ και χρόνια, παλεύοντας να τραβήξουν την χώρα έξω από την σφαίρα επιρροής της Μόσχας και να την εντάξουν στην σφαίρα επιρροής των ΗΠΑ και της ΕΕ. Οι κυνικές τους ενέργειες έχουν παίξει ρόλο κλειδί στην αποσταθεροποίηση της Ουκρανίας και στην παρούσα καταστροφή.

Οι Αμερικανοί κατηγορούν τη Ρωσία για την παραβίαση της εθνικής κυριαρχίας της Ουκρανίας. Οι ίδιοι δεν παραβίασαν την εθνική κυριαρχία του Ιράκ, του Αφγανιστάν και της Γιουγκοσλαβίας; Κατηγορούν τη Ρωσία ότι ετοιμάζει την διάσπαση της Ουκρανίας. Οι ίδιοι δεν προγραμμάτισαν και δεν πραγματοποιήσαν την αποσύνθεση της Γιουγκοσλαβίας και της Τσεχοσλοβακίας; Δεν ενθάρρυναν ενεργά την αποσύνθεση της Σοβιετικής Ένωσης, η οποία ήταν η αιτία τόσων πολλών πολέμων, θανάτων και βάσανων έκτοτε;

Προσποιούμενοι ότι αντιπροσωπεύσουν την ελευθερία και τη δημοκρατία, οι αμερικανικοί ιμπεριαλιστές δεν δίστασαν να στηριχτούν στα φασιστικά και ναζιστικά στοιχεία για να νικήσουν την φιλορωσική κυβέρνηση του Βίκτωρ Γιανούκοβιτς. Ενώ προσποιούνται ότι αντιπροσωπεύουν την ουκρανική ανεξαρτησία και την εθνική κυριαρχία, έχουν δημιουργήσει μια κατάσταση που απειλεί να καταστρέψει την Ουκρανία συνολικά ως ενωμένο κράτος.

Η ΕΕ εξαπάτησε τον Ουκρανικό λαό κάνοντας τον να πιστέψει ότι εάν η Ουκρανία περνούσε υπό τον έλεγχο του Βερολίνου αντί της Μόσχας, τα οικονομικά προβλήματα τους θα εξαφανίζονταν, οι Ουκρανοί πολίτες θα καλωσορίζονταν με ανοικτές αγκάλες για να εργαστούν και να ζήσουν στην Ευρώπη και η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα πλημμύριζε τους ευγνώμονες Ουκρανούς πολίτες με δισεκατομμύρια ευρώ.

Πολλοί Ουκρανοί, που κουράστηκαν από τις δεκαετίες διαφθοράς και οικονομικού χάους, πίστεψαν σε αυτές τις υποσχέσεις, που αποτελούν βέβαια ένα γιγαντιαίο ψέμα. Η Ουκρανία είναι πιθανώς το μόνο μέρος στην Ευρώπη όπου οι άνθρωποι διαδηλώνουν με σημαίες της ΕΕ. Στην Ελλάδα η ίδια σημαία καίγεται. Σχεδόν σε κάθε άλλη χώρα της Ευρώπης το όνομα της ΕΕ συνοδεύεται από κατάρες. Η διαφορά είναι ότι εδώ οι άνθρωποι είχαν την πραγματική εμπειρία του τι πραγματικά σημαίνει καπιταλιστική Ευρώπη, ενώ για τους Ουκρανούς παραμένει μόνο ένα όνειρο.

Τώρα οι Ουκρανοί θα αρχίσουν να αντιλαμβάνονται την πραγματικότητα. Η οικονομία της χώρας ισορροπεί στο χείλος της αβύσσου. Η κυβέρνηση του Κίεβου είναι κυριολεκτικά πτωχευμένη. Η κεντρική τράπεζα της Ουκρανίας έχει βάλει ένα όριο στις συναλλαγές τα 15.000 γρίβνα (1.000 ευρώ) για να αποτρέψει τις μαζικές αποσύρσεις κεφαλαίων και την κατάρρευση του νομίσματος. Η κυβέρνηση του Κίεβου λέει ότι χρειάζεται 35 δις δολάρια για τα επόμενα δύο χρόνια ώστε να μπορέσει να αποπληρώσει τα δάνεια της. Αλλά ποιος θα πληρώσει; Η Ρωσία έχει αναστείλει την επόμενη δόση ενός δανείου 15 δις δολαρίων. Η ΕΕ θα στείλει ελάχιστα ή και καθόλου χρήματα στο Κίεβο. Περιορίζεται στην αποστολή λόγων συμπάθειας. Αλλά οι λέξεις δεν θα γεμίσουν άδεια στομάχια.

Θα ξεκινήσει ένας 3ος παγκόσμιος;

Ίσως επειδή είναι η 100ή επέτειος του 1914, μερικοί άνθρωποι βλέπουν τις σκιές του Σαράγιεβου. Είναι αυτό η αρχή του 3ου παγκοσμίου πολέμου; Τέτοιες ιστορικές αναλογίες είναι επιφανειακές και άνευ οποιουδήποτε πραγματικού περιεχομένου. Η παγκόσμια ισορροπία των δυνάμεων δεν έχει καμία σχέση με αυτή του 1914. Ούτε τα συμφέροντα των κρατών είναι παρόμοια.

Το 1914 η Γερμανία αναγκάστηκε να πάει στον πόλεμο να υπερασπίσει τη σύμμαχό της Αυστρία και σε κάθε περίπτωση έψαχνε μια πρόφαση για τον πόλεμο. Τα ζωτικής σημασίας συμφέροντα της Γερμανίας, της Αυστρίας, της Ρωσίας, της Γαλλίας και της Μεγάλης Βρετανίας εμπλέκονταν στην εξίσωση του πολέμου. Η δολοφονία του Φραγκίσκου Φερδινάνδου στο Σαράγιεβο ήταν μόνο ο σπινθήρας που πυροδότησε μια ευρωπαϊκή πυρκαγιά που προετοιμάζονταν για δεκαετίες. Ένα απλό σημείο θα χρησιμεύσει να υπογραμμίσει τη διαφορά. Τα γεγονότα στο Σαράγιεβο οδήγησαν αμέσως στο Αυστριακό τελεσίγραφο στη Σερβία, το οποίο περιλάμβανε όρους με τους οποίους οι Σέρβοι δεν θα μπορούσαν ποτέ να συμφωνήσουν. Αυτό συνέβη γιατί η Αυστρία έψαχνε απλά μία δικαιολογία για να εισβάλει.

Ποια είναι όμως η κατάσταση στην Ουκρανία; Η Αμερική έχει ξεσπαθώσει ενάντια στην «επιθετικότητα» της Ρωσίας, αν και μέχρι τώρα ο στρατός του Πούτιν δεν έχει εισβάλει στην Ουκρανία (αλλά ήταν ήδη παρών στην Κριμαία). Όμως η Αμερική δεν έχει κανένα ζωτικής σημασίας συμφέρον στην Ουκρανία. Φυσικά, θα επιθυμούσε να δει την απομάκρυνση της ναυτικής βάσης της Ρωσίας από την Κριμαία. Αλλά οι ενέργειές της στην ανάμιξη στην πολιτική ζωή της Ουκρανίας - ενέργειες που συνέβαλαν αποφασιστικά στην αποσταθεροποίηση της χώρας και στο να προκαλέσει έτσι την παρούσα κατάσταση - δεν υπαγορεύθηκαν από τα οικονομικά συμφέροντα. Η Ουκρανία δεν έχει πετρέλαιο όπως το Ιράκ, αλλά μόνο τεράστια χρέη να αποπληρώσει και η Αμερική είναι αρκετά χρεωμένη από μόνη της.

Η Αμερική δεν ενδιαφέρεται για τη μοίρα του Ουκρανικού λαού ή της Ουκρανίας ως έθνος. Δεν θέλει να αναλάβει οποιαδήποτε ευθύνη για τα οικονομικά προβλήματά του. Αυτό που θέλει και πάντα ήθελε, είναι να βγάλει την Ουκρανία από τη σφαίρα επιρροής της Ρωσίας. Αυτό είναι μέρος της μακροπρόθεσμης γεωπολιτικής στρατηγικής της υπονόμευσης της Ρωσίας και της καταστροφής της επιρροής της πάνω στις χώρες που ανήκαν στην ΕΣΣΔ. Έχοντας υπομείνει την ταπείνωση από την Δύση στην Γιουγκοσλαβία, το Ιράκ και πιο πρόσφατα στη Λιβύη, η Ρωσία χαράσσει τώρα μία γραμμή στην άμμο. Αυτό έγινε σαφές στην Γεωργία και επίσης έγινε σαφές στην Συρία. Αλλά σε ότι αφορά στην Μόσχα, η Ουκρανία είναι πολύ πιο σημαντική από όλα αυτά. Οι στρατηγοί της Ουάσιγκτον είναι μια ανίδεη και μυωπική ομάδα. Υπολόγισαν λανθασμένα την απάντηση της Ρωσίας. Τώρα δηλώνουν φανερά την έκπληξη τους. Εάν πραγματικά έχουν εκπλαγεί, τότε πρέπει πραγματικά να έχουν ένα «big Mac» στην θέση που έπρεπε να είναι το μυαλό τους. Η Δύση επιδιώκει κυνικά να ελέγξει την Ουκρανία. Ούτε η Μέρκελ, ούτε ο Ομπάμα έχουν τα συμφέροντα του Ουκρανικού λαού στο μυαλό τους. Το θέμα της εισόδου της Ουκρανίας στο ΝΑΤΟ έχει τεθεί. Το πρώτο βήμα, «στρατιωτική συνεργασία», έχει υπαινιχτεί ήδη. Αλλά η Ρωσία δεν θα μπορούσε να αποδεχθεί την παρουσία του ΝΑΤΟ και την εγκατάσταση του αμερικανικού αντιπυραυλικού εξοπλισμού σε Ουκρανικό έδαφος υπό οποιουδήποτε όρους. Όλη αυτή η προσπάθεια είναι μία εχθρική πρόκληση που κατευθύνεται ενάντια στη Ρωσία.

Από την μεριά της Μόσχας, η αντίδραση της ήταν λογική και αναπόφευκτη. Αλλά όχι, αυτό δεν είναι το 1914 ή το 1939. Δεν είναι ούτε ο ψυχρός πόλεμος. Είναι η μεταψυχροπολεμική περίοδος και δεν υπάρχει κανένας λόγος για τον οποίο ο πόλεμος των λέξεων θα πρέπει να τελειώσει σε μια στρατιωτική σύγκρουση μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων. Ούτε έχουμε κάτι αντίστοιχο με το 1968 όταν εισέβαλε ο σοβιετικός στρατός στην Τσεχοσλοβακία. Αυτή τη φορά η Μόσχα έχει μεγάλη υποστήριξη μέσα στην Ουκρανία. Ο Πούτιν μπορεί να περιμένει και να αφήσει τα γεγονότα να πάρουν το δρόμο τους. Κατόπιν μπορεί να επέμβει όποτε το κρίνει, βέβαιος ότι θα έχει την υποδοχή του απελευθερωτή, τουλάχιστον από μια σημαντική μερίδα του πληθυσμού.

Πριν από μερικές μέρες ο Ομπάμα μίλησε με τον Πούτιν για μιάμιση ώρα. Το περιεχόμενο αυτής της συνομιλίας δεν είναι γνωστό. Αυτό που είναι γνωστό είναι ότι δεν έδωσε καμία λύση. Ο Αμερικανός υπουργός Εξωτερικών Τζον Κέρι έχει καλέσει όλες τις πλευρές «να κάνουν βήματα πίσω και να αποφύγουν κάθε είδους προκλήσεων». Ο Κέρι προειδοποίησε τη Ρωσία ότι οι ενέργειες της θα έχουν «συνέπειες». Ποιες θα είναι αυτές; Προτείνει την αποβολή της Ρωσίας από τους G8, ένα μέτρο με το οποίο είναι απίθανο να χάσει κανείς τον ύπνο του στο Κρεμλίνο.

Πρόσφατα η Ρωσία έχει ταπεινώσει επανειλημμένα τις ΗΠΑ στην παγκόσμια σκηνή. Ο Ομπάμα ταπεινώθηκε από τον Πούτιν στη Συρία και μεταξύ των κύκλων της άρχουσας τάξης των ΗΠΑ αυτό προκάλεσε μεγάλη αγανάκτηση. Ο Ομπάμα παρουσιάζεται σαν ένας αδύναμος και αναποφάσιστος πρόεδρος που είναι ανίκανος να σταθεί απέναντι στους Ρώσους. Οι Ρεπουμπλικάνοι και ιδιαίτερα ο αντιδραστικός Τζον Μακκίν του έχουν επιτεθεί επανειλημμένα γι' αυτό.

Αλλά τι προτείνει ο Μακκίν; Όχι βέβαια στρατιωτική επέμβαση. Θέλει να ψηφιστεί ένας νόμος που θα επιτρέψει στην αμερικανική κυβέρνηση να παραπέμπει τους Ρώσους ανώτερους αξιωματούχους στο διεθνές δικαστήριο ως ένοχους για την καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Ίσως δεν θα ήταν κακή ιδέα να τιμωρηθούν επίσης οι αμερικανικοί αξιωματούχοι για καταπάτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αυτό θα κρατούσε το διεθνές Δικαστήριο απασχολημένο για αρκετά χρόνια. Αλλά αυτή η ευτυχής σκέψη δεν έχει περάσει από το μυαλό του κ. Μακκίν. Ούτε έχει εξετάσει πως ακριβώς αυτοί οι ανώνυμοι «Ρώσοι αξιωματούχοι» πρόκειται να εκδοθούν από τη Ρωσία. Αλλά η λογική σκέψη δεν ήταν ποτέ το δυνατό χαρτί των Ρεπουμπλικάνων και του Τζον Μακκίν ιδιαίτερα.

Η Βρετανία έχει συμπαραταχθεί με τις ΗΠΑ, τη Γαλλία και τον Καναδά για την αποπομπή της Ρωσία από τους G8 τον Ιούνιο. Ο Βρετανός υπουργός Εξωτερικών Ουίλιαμ Χέιγκ είχε μια ακόμα ισχυρότερη δόση φαρμάκου για τους Ρώσους: σκοπεύει να μπιϊκοτάρει τους παραολυμπιακούς στο Σότσι. Αυτό πραγματικά θα κάνει τους Ρώσους να τρέμουν.

Αλλά τι γίνεται με την κυρία Μέρκελ, το αδιαφιλονίκητο αφεντικό της ΕΕ, η οποία προκάλεσε όλη την αναστάτωση εξ αρχής. Όπως ο Ομπάμα έχει ξοδέψει επίσης λίγο χρόνο μιλώντας στον Ρώσο Πρόεδρο από το τηλέφωνο. Για άλλη μια φορά το ακριβές περιεχόμενο της συνομιλίας δεν έχει γίνει γνωστό (παρά μόνο στη CIA που, όπως συνήθως θα παρακολουθούσε τις συνομιλίες). Αλλά από ότι ξέρουμε η Γερμανίδα ηγέτης έδειξε μεγάλη κατανόηση στην Ρωσική άποψη.

Όλη η συζήτηση ήταν πολύ εγκάρδια και τελείωσε με τους Γερμανούς να δεσμεύονται στη διατήρηση των στενών δεσμών με τη Ρωσία και τη συνέχιση ενός φιλικού διαλόγου. Γιατί τόσο φιλικές σχέσεις; Είναι δυνατό αυτό να έχει κάτι να κάνει με το γεγονός ότι η Ρωσία είναι ο σημαντικότερος προμηθευτής αερίου στη Γερμανία; Ίσως η Άνγκελα ανησυχεί ότι αν

θίξει παραπάνω τα συμφέροντα των Ρώσων, ο Βλάντιμιρ μπορεί να μπει στον πειρασμό να τραβήξει την πρίζα του φυσικού αερίου. Δεν μπορούμε να το ξέρουμε με βεβαιότητα.

Η Δύση μιλά με διαφορετικές γλώσσες: το μήνυμα από την Ουάσιγκτον δεν είναι ακριβώς το ίδιο με αυτό από το Λονδίνο. Και το μήνυμα από το Βερολίνο είναι τελείως διαφορετικό και από τους δύο. Ένα πράγμα είναι σαφές. Σε όλες αυτές τις συζητήσεις, φιλικές ή όχι και τόσο φιλικές, κανείς δεν έχει αναφέρει το μόνο πράγμα που θα μπορούσε να δημιουργήσει εντύπωση στον Πούτιν: την πιθανότητα στρατιωτικής επέμβασης.

Ο Δανός Ρασμούνσεν (ένας «μειλίχιος Σκανδιναβός»), που μιλά συνήθως εκπροσωπώντας το ΝΑΤΟ, δηλαδή τις ΗΠΑ, έχει ζητήσει από τη Ρωσία να αποσύρει τις στρατιωτικές της δυνάμεις στις βάσεις τους. Το έκανε αυτό με το σύννηδες Σκανδιναβικό ύφος, δηλαδή ήπια και πολύ ευγενικά: «Καλούμε τη Ρωσία να αποκλιμακώσει την ένταση... να αποσύρει τις δυνάμεις της στις στρατιωτικές βάσεις και να αποφύγει την παρέμβαση οπουδήποτε αλλού στην Ουκρανία». Μιλώντας στις Βρυξέλες, τόνισε ότι η Ουκρανία ήταν ένας «πολύτιμος συνεργάτης» του ΝΑΤΟ και θα έπρεπε να του επιτραπεί να επιλέξει το μέλλον του. Αμέσως μετά την καταδίκη των Ρώσων για «επιθετικότητα» τους κάλεσε σε διάλογο.

Ακόμη μια φορά δεν υπήρξε αναφορά για κάποιου είδους τελεσίγραφο προς τη Ρωσία.

Υπάρχει ένας πολύ καλός λόγος για τη σιωπή του Rasmussen: γνωρίζει πολύ καλά ότι μία στρατιωτική επέμβαση από τη Δύση έχει αποκλειστεί εξ αρχής.

Ο Ουκρανικός στρατός

Η Ουκρανία έχει κατηγορήσει τη Ρωσία για τη διενέργεια ένοπλης εισβολής με την αποστολή ναυτικής δύναμης στην περιοχή της Κριμαίας. Αλλά τι μπορεί να γίνει γι' αυτό; Θεωρητικά, η Ουκρανία έχει το μεγαλύτερο στρατό στην Ευρώπη, εξοπλισμένο με σύγχρονα όπλα και τεχνολογία. Αλλά όλες οι εκθέσεις δείχνουν ότι ο ουκρανικός στρατός, όπως και το υπόλοιπο κράτος, έχει υποφέρει από χρόνια εγκατάλειψη, υποχρηματοδότηση και διαφθορά.

Επιπλέον, ο ουκρανικός στρατός θα αντανakλά αναπόφευκτα όλες τις αντιφάσεις της ουκρανικής κοινωνίας και θα περιέχει τα ίδια ρήγματα. Αν υποβληθεί σε ακραία πίεση, μπορεί να σπάσει σε κομμάτια. Η υπόθεση αυτή έλαβε εντυπωσιακή απόδειξη ακόμη και τις τελευταίες μέρες, όταν ο νεοδιορισμένος επικεφαλής του πολεμικού ναυτικού της Ουκρανίας αυτομόλησε δημοσίως και ορκίστηκε πίστη στην περιοχή της Κριμαίας, με την παρουσία του νέου φιλο-ρώσου ηγέτη της.

Από υποναύαρχος ο Ντένις Μπερεζόφσκι έγινε επικεφαλής του ναυτικού μόλις το Σάββατο, καθώς η κυβέρνηση στο Κίεβο αντέδρασε στην απειλή της ρωσικής εισβολής. Αυτό ήταν καταστροφικό πλήγμα. Ο ναύαρχος δεσμεύτηκε να «υπακούει απολύτως στις διαταγές του αρχιστρατήγου της Αυτόνομης Δημοκρατίας της Κριμαίας» και να «υπερασπιστεί τη ζωή και την ελευθερία» των ανθρώπων της Κριμαίας. Η τηλεόραση του BBC εξασφάλισε χτες εικόνες με Ουκρανούς πεζοναύτες που έχουν αποκλειστεί στη βάση της Κριμαίας από ρωσικά στρατεύματα.

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 17:15 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 18:15

Τα πρόσωπα των νεαρών αυτών ανδρών υποδήλωναν ανησυχία, όχι περιφρόνηση. Αυτή η ανησυχία δεν ήταν τόσο πολύ φόβος για τη ζωή τους, όσο φόβος να υποχρεωθούν σε πυρά κατά ανδρών οι οποίοι μέχρι πριν λίγες μέρες υπήρξαν φίλοι και σύντροφοί τους. Δεν είχαν προφανώς «στομάχι» για αγώνα. Αν δεχτούμε το απόφθεγμα του Ναπολέοντα ότι στον πόλεμο «το ηθικό είναι για τη φυσική πάλη ότι το τρία για το ένα», τότε η μαχητική ικανότητα των δυνάμεων αυτών είναι κοντά στο μηδέν. Είναι, επομένως, μάλλον απίθανο να είναι ο ουκρανικός στρατός ετοιμοπόλεμος, τουλάχιστον προς το παρόν, αν και αυτό μπορεί να αλλάξει. Είναι ακόμη λιγότερο πιθανόν ότι θα μπορούσε να αποκρούσει με επιτυχία μια ρωσική εισβολή και πολύ λιγότερο να ξαναπάρει την Κριμαία, η οποία έχει ήδη κατακτηθεί εξ' ολοκλήρου.

Τι μπορούν να κάνουν; Το κοινοβούλιο της Ουκρανίας καλεί το Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ για να συζητήσουν την εξελισσόμενη κρίση στην Κριμαία. Το Συμβούλιο Ασφαλείας θα συζητήσει φυσικά και θα ξανασυζητήσει και στο τέλος δεν θα κάνει τίποτα. Ακόμα και το πιο ακίνδυνο ψήφισμα για την Ουκρανία θα κάνει τη Ρωσία να ασκήσει βέτο, η οποία είναι, βολικά, μέλος του εν λόγω Συμβουλίου. Ό,τι και να συμβαίνει τώρα, η Κριμαία είναι χαμένη.

Τι γίνεται τώ ρα;

Όταν ο Γιανουκόβιτς εξαφανίστηκε, μετά την λήξη της θητείας του, θεωρήθηκε ευρέως ότι ο Πούτιν τον έδιωξε. Αλλά τότε έκανε την εμφάνισή του στη Ρωσία. Σε μια συνέντευξη Τύπου στην πόλη Ροστώφ, κοντά στα ουκρανικά σύνορα, δήλωσε ότι εξακολουθεί να είναι ο νόμιμος πρόεδρος της Ουκρανίας. Ο γενικός εισαγγελέας της Ουκρανίας δήλωσε ότι θα ζητήσει από τη Ρωσία να εκδώσει τον Γιανουκόβιτς, αν επιβεβαιωθεί ότι είναι ακόμα εκεί. Αλλά ο Πούτιν παίζει το παλιό παιχνίδι των Ρωμαίων αυτοκρατόρων, οι οποίοι ήταν πάντα έτοιμοι να φιλοξενήσουν πρόσφυγες βασιλείς και πρίγκιπες, που θα μπορούσαν αργότερα να τους χρησιμεύσουν ως κάλυψη για την εισβολή στα εδάφη τους, για να τους αποκαταστήσουν στο θρόνο τους - υπό ρωμαϊκή κυριαρχία φυσικά.

Υπάρχει πιθανότητα η Ρωσία και οι ΗΠΑ να καταλήξουν σε συμφωνία; Αυτό θεωρητικά δεν αποκλείεται. Όμως, η εξέλιξη των γεγονότων δείχνει άλλα πιθανά αποτελέσματα και τα γεγονότα κινούνται γρήγορα. Η διχοτόμηση της Ουκρανίας φαίνεται να είναι όλο και πιο πιθανή, αλλά με δεδομένο το μέγεθος και τη θέση της Ουκρανίας, οι συνέπειες θα είναι πράγματι εκτεταμένες. Αυτό δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί χωρίς βία, ίσως ακόμη και με εμφύλιο πόλεμο.

Η Ρωσία τότε θα υποχρεούταν να παρέμβει. Δεδομένου ότι η ΕΕ δεν έχει στρατό, δεν θα παίξει κανένα ρόλο σε μια κατάσταση όπως αυτή. Αξίζει να σημειωθεί ότι η γερμανική μαριονέτα, ο Κλίτσκο δεν ήταν καν στη λίστα για το νέο υπουργικό συμβούλιο. Το αμερικανικό ανδρείκελο, ο Γιατσένιουκ, έχει ανέβει στην κορυφή. Σαφώς η Ουάσιγκτον κάνει κουμάντο στο Κίεβο αυτή τη στιγμή. Μπορούμε να υποθέσουμε ότι οι Αμερικανοί θα υιοθετήσουν μια εμπόλεμη στάση (στα λόγια τουλάχιστον). Αλλωστε, κάθε πυρκαγιά στην Ουκρανία θα εξαπλωθεί στη Ρωσία και την ΕΕ σε πρώτη φάση, ενώ η κυβέρνηση των ΗΠΑ

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 17:15 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 18:15

βρίσκεται σε μια μάλλον ασφαλή απόσταση από τα γεγονότα (ή τουλάχιστον έτσι πιστεύει). Ο Γιατσένιουκ βρίσκεται υπό πίεση από διάφορες πλευρές. Από τη μία πλευρά, οι λυσσαλέοι υπερεθνικιστές τον παρακολουθούν στενά, έχοντας την υποστήριξη από τον κόσμο στην Πλατεία Ανεξαρτησίας. Από την άλλη πλευρά, η Ουάσιγκτον του λέει να παραμείνει σταθερός, διαβεβαιώνοντάς τον ότι έχει την πλήρη υποστήριξη τους και ούτω καθεξής. Αυτός είναι ένας εκρηκτικός συνδυασμός. Η ανατολική Ουκρανία είναι γεμάτη θυμό. Κάποιοι υποστηρικτές της κυβέρνησης του Κιέβου πετάχτηκαν απότομα έξω από τα τοπικά κυβερνητικά κτίρια στο Χάρκοβο από ένα εξαγριωμένο πλήθος. Η Ανατολή γλιστράει γρήγορα έξω από τον έλεγχο της κεντρικής κυβέρνησης. Τι μπορεί να κάνει η τελευταία για να σταματήσει αυτήν την πορεία; Αν δεν κάνουν τίποτα, θα συνεχιστεί. Αν προσπαθήσουν να επέμβουν στρατιωτικά, θα υπάρξει μια αιματηρή σύγκρουση και τα ρωσικά τανκς θα περάσουν τα σύνορα αμέσως.

Ο Πούτιν προειδοποίησε τον Ομπάμα : με την παραμικρή απειλή για τον ρωσικό πληθυσμό της Ουκρανίας, η Ρωσία θα εισβάλει. Δεν υπάρχει κανένας λόγος να σκεφτεί κανείς ότι μπλοφάρει. Στη Μόσχα η διάθεση σκληραίνει. Μια μικρή αντιπολεμική διαδήλωση γρήγορα διαλύθηκε, ακολουθούμενη από μια τεράστια διαδήλωση που υποστήριζε μια πιθανή στρατιωτική επέμβαση. Αν, όπως είναι πολύ πιθανό, η κυβέρνηση του Κιέβου προσπαθήσει να ανακτήσει τον έλεγχο της πάνω από αυτές τις περιοχές με τη βία, οδηγώντας σε αιματοχυσία, τα ρωσικά τανκς θα προελάσουν την επόμενη μέρα και τίποτα δεν θα μπορεί να τα σταματήσει. Επιπλέον, θα γίνουν δεκτοί ως ελευθερωτές από το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού. Είναι αδύνατον να γνωρίζουμε εκ των προτέρων ποιο θα είναι το πολεμικό δυναμικό των ενόπλων δυνάμεων της Ουκρανίας σε μια τέτοια κατάσταση.

Όπως επεσήμανε ο Ναπολέων, ο πόλεμος είναι η πιο πολύπλοκη από όλες τις εξισώσεις. Αλλά τίποτα απ' όσα γνωρίζουμε δεν υποδηλώνει ότι ο ουκρανικός στρατός θα μπορούσε να αντέξει μια ρωσική εισβολή. Τόσο η κυβέρνηση του Κιέβου, όσο και η Δύση θα έρχονταν αντιμέτωπες με ένα τετελεσμένο γεγονός ενάντια στο οποίο θα διαμαρτύρονταν με τον πιο έντονο τρόπο, αλλά δεν θα μπορούσαν να κάνουν τίποτα. Αυτό θα είναι το πρώτο στάδιο της διάλυσης της Ουκρανίας, η οποία θα ήταν μια καταστροφή για όλους τους Ουκρανούς και για τη διεθνή εργατική τάξη.

Για μια ενωμένη σοσιαλιστική Ουκρανία!

Αν η μοίρα της Ουκρανίας κριθεί από τον Πούτιν, τη Μέρκελ και τον Ομπάμα, τι θα έχει απομείνει από την ουκρανική εθνική κυριαρχία; Η Ρωσία, μαζί με τις ΗΠΑ, το Ηνωμένο Βασίλειο και τη Γαλλία, δεσμεύτηκε να διατηρήσει την εδαφική ακεραιότητα της Ουκρανίας σε ένα μνημόνιο που υπεγράφη το 1994. Αλλά όπως όλες οι συνθήκες, δεν είναι παρά ένα κομμάτι χαρτί. Τα πραγματικά ζητήματα πάντοτε αποφασίζονται τελικά με τη βία. Οι ειρηνιστικοί θρήνοι «ενάντια στον πόλεμο», «για την ειρήνη» και ούτω καθεξής, είναι κάτι παραπάνω από άχρηστοι σε καταστάσεις σαν αυτή. Είναι απαραίτητο να δούμε την κατάσταση ως έχει. Ένας σοφός διπλωμάτης είπε κάποτε : «Τα έθνη δεν έχουν φίλους ,

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 17:15 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 18:15

μόνο συμφέροντα». Αυτό είναι αλήθεια . Ο Πούτιν δεν ενεργεί προς το συμφέρον του ρωσόφωνου πληθυσμού της Ουκρανίας. Ούτε ο Ομπάμα και η Μέρκελ ενεργούν προς το συμφέρον των Ουκρανών . Όλα υποκινούνται από το στενό «εθνικό συμφέρον» , δηλαδή , τα συμφέροντα των πλουσίων και ισχυρών, των τραπεζιτών , των καπιταλιστών και των ολιγαρχών που είναι οι πραγματικοί κυβερνήτες της καπιταλιστικής κοινωνίας. Θα ήταν μοιραίο λάθος για τους εργαζομένους της Ουκρανίας να έχουν αυταπάτες για τα κίνητρα των ξένων δυνάμεων.

Οι ρωσόφωνοι κάτοικοι της Ουκρανίας, που περιλαμβάνουν τις βαριές μεραρχίες της εργατικής τάξης, προσβλέπουν στη Μόσχα για απελευθέρωση, ενώ πολλοί Ουκρανοί στο δυτικό τμήμα ζητούν σωτηρία από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και οι δύο κάνουν λάθος και αργά ή γρήγορα και οι δύο θα μετανιώσουν για το λάθος τους. Το όλο χάος έχει τις ρίζες του στη φρικτή οικονομική κατάρρευση της Ουκρανίας, μετά την πτώση της ΕΣΣΔ. Ο καπιταλισμός απέτυχε τόσο στην Ουκρανία, όσο και στη Ρωσία.

Μόνο μια χούφτα υπερ-πλούσιων ολιγαρχών έχουν πλουτίσει από τη λεηλασία της περιουσίας του κράτους, ενώ τα εκατομμύρια των απλών ανθρώπων έχουν βυθιστεί στη φτώχεια. Σε καπιταλιστική βάση, καμία λύση δεν είναι δυνατή. Πολλοί άνθρωποι στη δυτική Ουκρανία παρασύρθηκαν από τις σειρήνες της Αμερικής και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά σύντομα θα ανακαλύψουν ότι αυτό ήταν παγίδα. Στη σιδερένια αγκαλιά του ΔΝΤ θα βρεθούν σε πολύ χειρότερη θέση από ό, τι πριν.

Τι γίνεται με τους ανθρώπους της Ανατολικής Ουκρανίας ; Αν η Ρωσία κυριαρχήσει, θα λυθούν τα προβλήματά τους ; Η οικονομική κατάσταση ήταν κακή στο παρελθόν, αλλά η διάλυση της Ουκρανίας θα κάνει τα πράγματα πολύ χειρότερα. Η «Γενναϊοδωρία» της Μόσχας δεν θα διαρκέσει πολύ, ειδικά όταν, όπως είναι αναπόφευκτο, οι τιμές του πετρελαίου και του φυσικού αερίου αρχίσουν να πέφτουν. Η ρωσική οικονομία είναι κοντά στην ύφεση και ένας πόλεμος με την Ουκρανία, ακόμη και αν τελειώσει με νίκη, μπορεί κάλλιστα να χρησιμεύσει ως πυροκροτητής για μια κρίση. Σήμερα το πρωί ανακοινώθηκε ότι το Χρηματιστήριο της Μόσχας γνώρισε απότομη πτώση. Αυτή είναι μια προειδοποίηση για το τι πρόκειται να έρθει. Ωστόσο, οι χειρότερες επιπτώσεις δεν θα είναι οικονομικές, αλλά πολιτικές.

Μια ρωσική εισβολή και η διαίρεση της Ουκρανίας αναμφίβολα θα προκαλέσουν μια σειρά γεγονότων που θα έχουν τις πιο αρνητικές συνέπειες για τη συνείδηση της εργατικής τάξης σε παγκόσμιο επίπεδο, και ιδιαίτερα στην Ευρώπη. Θα επιδεινώσει σε μεγάλο βαθμό τις εθνικές συγκρούσεις, δημιουργώντας τέρατα, όπως είδαμε στη Γιουγκοσλαβία. Η αιματοχυσία θα θρέψει αισθήματα μίσους και πικρίας που μπορεί να διαρκέσουν για πολλές γενιές. Η περίπτωση της Κριμαίας είναι ιδιαίτερα ανησυχητική από αυτή την άποψη. Οι μουσουλμάνοι Τάταροι της Κριμαίας, των οποίων η εχθρότητα απέναντι στη Ρωσία ξεκίνησε με τις απελάσεις του Στάλιν κατά τη διάρκεια του Β 'Παγκοσμίου Πολέμου, θα αντιταχθούν σε οποιαδήποτε κίνηση προς τη Μόσχα. Εάν, όπως είναι τώρα αναπόφευκτο, η Κριμαία προσαρτηθεί στη Ρωσία, θα υπάρξουν και άλλες εντάσεις και συγκρούσεις μεταξύ Ρώσων και Τατάρων.

Θα μπορούσαμε να δούμε το σχηματισμό τρομοκρατικών ομάδων, ακόμα και ανταρτών, όπως στην Τσετσενία, που θα διεξάγουν αιματηρό ένοπλο αγώνα εναντίον της Ρωσίας με όλες τις συνήθεις φρικτές συνέπειες.

Στην ίδια την Ουκρανία θα συμβεί το ίδιο πράγμα : τρομοκρατικές επιθέσεις, βομβιστικές επιθέσεις, αδιάκριτες δολοφονίες αμάχων : όλα τα φρικτά φαινόμενα που έχουμε δει τόσες φορές στη μια χώρα μετά την άλλη, στη Γιουγκοσλαβία, στο Ιράκ, το Αφγανιστάν, τη Συρία,

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 17:15 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 18:15

τη Λιβύη κλπ. Μόλις ξεκινά κάτι τέτοιο είναι δύσκολο να σταματήσει. Η τρομοκρατική τρέλα θα εξαπλωθεί , μολύνοντας τη Ρωσία και την Ευρώπη , όπου η παρουσία ενός μεγάλου αριθμού Ουκρανών και Ρώσων μεταναστών θα είναι γόνιμο έδαφος για τρομοκρατικές δολοφονίες και βομβιστικές επιθέσεις, σε μορφή αντιποινων.

Μπορεί οι κάτοικοι της ανατολικής Ουκρανίας να χαιρετίζουν την άφιξη των ρωσικών δυνάμεων με ανακούφιση, αλλά αυτό βασίζεται περισσότερο στην ελπίδα παρά στην πραγματικότητα. Ομοίως, οι άνθρωποι στο Κίεβο και στις δυτικές περιοχές που ελπίζουν στο Βερολίνο και την Ουάσιγκτον θα δουν τις ελπίδες τους να διαψεύδονται. «Τα πράγματα δεν μπορούν να γίνουν χειρότερα», φαντάζονται. Δυστυχώς, μπορούν να γίνουν πολύ, πολύ χειρότερα. Στηρίζουμε την ενότητα της εργατικής τάξης και την ενότητα της Ουκρανίας. Αλλά η μόνη πραγματική εγγύηση για αυτό είναι ένας επαναστατικός αγώνας ενάντια στην ολιγαρχία. Δεν μπορούμε να αναθέσουμε αυτό το έργο σε κανέναν άλλον εκτός από την ουκρανική εργατική τάξη.

Οι εργαζόμενοι στη Μόσχα που διαδηλώνουν υποστηρίζοντας τις ενέργειες των κυβερνήσεων τους δεν υποστηρίζουν στον πόλεμο, αλλά εκφράζουν τη στήριξη τους στους αδελφούς και τις αδελφές τους στην Ουκρανία. Το βλέπουν σαν μια πάλη ενάντια στο φασισμό. Αλλά η μόνη δύναμη που μπορεί να νικήσει το φασισμό είναι η εργατική τάξη, εφόσον κινηθεί ενωμένη για να αλλάξει την κοινωνία. Είναι απαραίτητο να νικηθεί ο φασισμός στην Ουκρανία ; Φυσικά ! Οι Ουκρανοί φασίστες και σωβινιστές είναι εχθροί μας. Θα πρέπει να συνθλιβονται χωρίς έλεος. Η εργατική τάξη, το Κομμουνιστικό Κόμμα και τα συνδικάτα πρέπει να αναπτύξουν και να επεκτείνουν τις αντιφασιστικές πολιτοφυλακές που αναδύονται ήδη. Οι αντιφασιστικές επιτροπές θα πρέπει να συνδεθούν σε ένα πανουκρανικό κίνημα, με τη συμμετοχή τόσο των ουκρανόφωνων, όσο και των ρωσόφωνων , των Τατάρων της Κριμαίας και των Εβραίων.

Οι φασίστες μπορούν να ηττηθούν από την οργανωμένη δύναμη της ουκρανικής εργατικής τάξης, αλλά μόνο υπό την προϋπόθεση ότι δεν επιτρέψουμε στους εαυτούς μας να χωριστούμε . Θα ήταν μια εγκληματική πράξη να διαιρεθεί η ουκρανική εργατική τάξη. Δεν υπάρχει πραγματικός λόγος για τη διαιρέση της Ουκρανίας. Για εκατοντάδες χρόνια, οι Ουκρανοί και οι Ρώσοι έχουν ζήσει και εργαστεί από κοινού. Οι δύο λαοί συνδέονται με ισχυρούς ιστορικούς και πολιτιστικούς δεσμούς. Αυτοί οι δεσμοί παραμένουν ισχυροί ακόμη και τώρα. Όταν η αντιδραστική συμμορία στη Ράντα πέρασε νόμο ποινικής δίωξης ενάντια στη ρωσική γλώσσα, οι άνθρωποι στην ουκρανόφωνη Δύση αποφάσισαν να μιλούν μόνο ρωσικά για 24 ώρες σε ένδειξη διαμαρτυρίας και οι άνθρωποι στη ρωσόφωνη Ανατολή αντέδρασαν αυθόρμητα σε αυτή τη χειρονομία μιλώντας ουκρανικά την ίδια περίοδο. Πρόκειται για μια μικρή αλλά σημαντική χειρονομία που δείχνει ότι οι απλοί πολίτες της Ουκρανίας είναι σε αντίθεση με την εθνικιστική τρέλα και επιθυμούν διακαώς την ενότητα. Σύντροφοι! Αδελφοί και αδελφές! Εργαζόμενοι της Ουκρανίας και της Ρωσίας! Μην εμπιστευτείτε τις κυβερνήσεις σας, που είναι μόνο ένα κάλυμμα για την κυριαρχία μιας εκφυλισμένης καπιταλιστικής ολιγαρχίας! Πιστέψτε μόνο στον εαυτό σας, στην ταξική ενότητα και την ταξική σας συνείδηση . Μην επιτρέψετε να εξαπατηθείτε από τη δημαγωγία των εθνικιστών και το μισητό δηλητήριο του ρατσισμού. Παλέψτε με όλες τις δυνάμεις σας για την ιερή ενότητα της εργατικής τάξης, πάνω από εθνικές, γλωσσικές και θρησκευτικές διαφορές!

Κομμουνιστές της Ρωσίας και της Ουκρανίας! Αν θέλετε να είστε πιστοί στον Κομμουνισμό, στα ιδανικά του Λένιν και της Οκτωβριανής Επανάστασης, είναι απαραίτητο να σπάσετε ριζικά τους δεσμούς σας με την αστική τάξη και την ολιγαρχία και να παλέψετε για το

Ρωσία, Ουκρανία και Δύση - Θα έχουμε πόλεμο;

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 17:15 - Τελευταία Ενημέρωση Κυριακή, 16 Μάρτιος 2014 18:15

σοσιαλισμό. Ο Πούτιν δεν μας εκπροσωπεί, όπως ούτε ο Γιανουκόβιτς ή ο Γιατσενιούκ, ή οποιουδήποτε άλλο μέρος ή φατρία της αστικής τάξης. Η μόνη δύναμη που μπορεί να αλλάξει την κοινωνία είναι η εργατική τάξη, οπλισμένη με το πρόγραμμα του σοσιαλισμού, υπό την ηγεσία ενός Κομμουνιστικού Κόμματος, που είναι άξιο του ονόματός του. Κάτω ο εθνικός σωβινισμός! Το σύνθημά μας ας είναι : πίσω στον Λένιν! Ζήτω ο σοσιαλισμός! Ζήτω ο προλεταριακός διεθνισμός και η ιερή ενότητα της εργατικής τάξης !

Λονδίνο, 3 Μαρτίου 2014

Διεύθυνση του παραπάνω άρθρου: <http://www.marxismos.com/international-mainmenu/europe-mainmenu/2056-rwsia-oukrania-kai-dysi-tha-exoyme-polemo-toy-alan-woods.html>

Τα Α' μέρος του πρώτου άρθρου θα το βρείτε στην διεύθυνση: <http://www.marxismos.com/international-mainmenu/europe-mainmenu/2054-pou-vadizei-h-oukrania-meros-a.html>

Το Β' μέρος του πρώτου άρθρου μπορείτε να το διαβάσετε στην διεύθυνση: <http://www.marxismos.com/international-mainmenu/europe-mainmenu/2055-alan-woods-pou-vadizei-i-oukrania-sxolio-meros-b.html>